Р Е Ш Е Н И Е
№ 43318

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 66 състав,** в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7352** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Министерството на образованието и науката (МОН) срещу Решение № РД-02-14-1901/19.05.2026 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. (РУО на ОПРР), с което на министерството е определена финансова корекция в общ размер на 81 972,00 лв. (41 911,62 евро), от допустимите разходи по Договор № BG16RFOP001-3.002-0045-C01-S-1/15.06.2023 г. с „РАСТЕР-ЮГ“ ООД, за две нередности за нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 и ал. 6, във връзка с чл. 61, ал. 1, т. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) и чл. 6, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството, и на чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОП и чл. 58, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за обществените поръчки (ППЗОП).

Жалбоподателят иска отмяна на решението като незаконосъобразно. Оспорва извода за ограничително изискване за застраховка „Професионална отговорност“. Поддържа, че задължението по чл. 171 ЗУТ е самостоятелно спрямо регистрацията по Закона за К. на строителите и се отнася до лицата, които ще извършват съответната дейност. Счита, че изискването е съобразено с предмета на поръчката и разпределението на работата в обединението. Поддържа и, че следва да се разграничи проверката за еднакво прилагане на обявената методика от заместването на експертната оценка на комисията.

В жалбата се оспорва и правната квалификация на нередностите. За първата констатация на органа се поддържа, че описаното ограничително условие не е обосновано като

дискриминационно. За втората се сочи, че не са използвани нови показатели и не е променяна относителната им тежест, поради което не е осъществен съставът по т. 15, б. а) от Приложение № 1 към Наредбата за посочване на нередности. Твърди се липса на доказано финансово отражение и причинна връзка, като се прави позоваване на решението на Съда на Европейския съюз от 04.10.2024 г. по дело C-175/23, „ [община]“. Навежда се нарушение на чл. 73, ал. 3 ЗУСЕФСУ поради формално обсъждане на възражението и препращане към одитните констатации без самостоятелен отговор по съществените доводи. Претендират се разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

В представените, в срока определен от съда, писмени бележки развива доводите си и сочи допълнителна практика на ВАС, относима към застрахователното изискване.

Ответникът — ръководителят на Управляващия орган на ОП „Региони в растеж“ 2014–2020, чрез юрисконсулт Н. Б., в представен по делото писмен отговор и в откритото съдебно заседание, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на евентуално претендирани насрещни разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доказателствата и становищата на страните и извърши проверката по чл. 168, ал. 1 АПК, приема следното:

На 30.10.2020 г. е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по проект с рег. № BG16RFOP001-3.002-0045-C01, по процедура „Подкрепа за професионалните училища в Република Б.“ на ОПРР 2014–2020. Б. е Министерството на образованието и науката. Първоначалният обхват включва Професионална гимназия по облекло (ПГО) „А. Май“ – [населено място], и Професионална гимназия по електроника и енергетика (П.) – [населено място].

Данните за проекта са публично достъпни в ИСУН на адрес: https://2020.eufunds.bg/bg/0/0/P./BasicData?contractId=wi9w5jR3r%2BhaCIgRW9b8Pw%3D%3D&isHistoric=F. .

С решение № РО1-58/30.09.2022 г. МОН е открило процедура за възлагане на обществена поръчка за инженеринг — проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР за модернизация на образователната инфраструктура на 36 професионални гимназии, одобрени за финансиране по ОПРР 2014–2020. Поръчката е с 36 обособени позиции и уникален номер в РОП 00165-2022-0019. Обособена позиция № 35 се отнася до П. – [населено място]. Документите по обществената поръчка са публично достъпни на адрес: https://app.eop.bg/today/239084.

В част III, раздел II, т. 4.1.2 от документацията е предвидено наличие на валидна застраховка „Професионална отговорност в строителството“ за строежи трета категория или еквивалентна застраховка за чуждестранните участници. При обединения, които не са юридически лица, условието е отнесено до всеки член, който ще изпълнява строителство. В т. 5.1 са посочени доказателствата и изрично е предвидено застраховките да са в сила към момента на сключване на договора. Предвидено е тогава определеният за изпълнител да представи документите по чл. 62, ал. 1, т. 2 ЗОП.

Методикаа включва показател Т „Техническа оценка“ за организацията на персонала, на който са възложени дейностите по проектиране, авторски надзор и строителство, с тежест 50 на сто и финансов показател с тежест 50 на сто. Разграничени са дванадесет дейности в етапите проектиране и строителство. По техническия показател е предвидена скала от 25, 50, 75 и 100 точки. За 50 точки е предвидено ниво „добро качество“, при което за една или две от дейностите липсват конкретни мерки, способи и методи на организация на работата и резултати или не е ясна

последователността и връзката между тях. За 75 точки е предвидено ниво „много добро качество“, при което съответният недостатък засяга част от някоя от дейностите. За всяко ниво е предвидена и преценка на организацията във връзка със спецификата на обекта, проектирането и технологичната последователност на строителството.
Със заповед № РД09-5522/04.11.2022 г. е назначена комисия за разглеждане, оценка и класиране на офертите. За обособена позиция № 35 са подадени три оферти. До оценяване и класиране са достигнали „РАСТЕР-ЮГ“ ООД и ДЗЗД „УЧИЛИЩА МОН 2022“. Третият участник е отстранен.
Техническото оценяване е отразено в протокол № 2/22.03.2023 г., а работата на комисията — и в доклад от 24.03.2023 г.
На „РАСТЕР-ЮГ“ ООД са присъдени 75 точки по техническия показател, а на ДЗЗД „УЧИЛИЩА МОН 2022“ — 50 точки. Ценовите предложения са съответно 2 292 000 лв. и 2 160 000 лв. без ДДС. Финансовите оценки са 94,24 и 100 точки, а комплексните — 84,62 и 75 точки.
В мотивите за оценката на „РАСТЕР-ЮГ“ ООД е отчетен недостатък в част от дейност № 9, свързан с посочването на неактуални стандарти. За ДЗЗД „УЧИЛИЩА МОН 2022“ комисията е обосновала по-ниското ниво с недостатъци по дейности № 7 и № 9.
С решение № РО1-28/27.03.2023 г. е определен изпълнител „РАСТЕР-ЮГ“ ООД.
На 15.06.2023 г. е сключен договор № BG16RFOP001-3.002-0045-C01-S-1 с „РАСТЕР-ЮГ“ ООД на стойност 2 292 000 лв. без ДДС, или 2 750 400 лв. с ДДС, за проектиране, строителство и авторски надзор.
При одит на операции по ОПРР за 2024 г., одитен ангажимент ОПРР-ОО-8-2024, са проверени разходи по проекта и процедурата за възлагане. В окончателен одитен доклад № 34 са формулирани констатации за застрахователното условие и за прилагането на методиката по обособена позиция № 35. В одитната процедура УО е представил становище с писмо вх. № 04-16-4/20.01.2026 г., с което не е приел констатациите. При последващото откриване и приключване на производството за финансова корекция е възприел изводите на одитния орган.
По сигнал за нередност № 2578 с писмо изх. № 99-00-6-685(24)/16.03.2026 г. бенефициерът е уведомен за констатациите и намерението за финансова корекция и му е предоставена възможност за възражение. На 30.03.2026 г., в предоставения срок, е постъпило възражение с вх. № 99-00-6-685(25).
На 16.04.2026 г. със Заповед № РД-02-14-1471 министърът на регионалното развитие и благоустройството е определил А. С. за ръководител на УО, включително на ОПРР 2014–2020 г., с функциите по т. 1–9 от заповедта.
На 19.05.2026 г. е издадено оспореното решение. С него са установени две нередности за нарушение на правилата за определяне на изпълнител по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ. Първата е за нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 и ал. 6, във връзка с чл. 61, ал. 1, т. 2 ЗОП и чл. 6, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството, квалифицирано по т. 11, б. б) от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, с корекция 5 на сто. Втората е за нарушение на чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОП и чл. 58, ал. 1 ППЗОП, квалифицирано по т. 15, б. а) от същото приложение. За нея е приложен диференциалният метод. При некумулиране е определена обща корекция 81 972,00 лв./41 911,62 евро.
Решението е съобщено чрез ИСУН на 19.05.2026 г.
При така установеното от фактическа страна съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, подадена е от неговия адресат, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати, и в срока по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Решението е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 73, ал. 1 във връзка с чл. 9, ал. 5 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя от ръководителя на управляващия орган. Със Заповед № РД-02-14-1471/16.04.2026 г. министърът на регионалното развитие и благоустройството е определил А. С., главен директор на Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развтие“, за ръководител на УО, включително на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. По т. 3 от заповедта ѝ е възложено издаването на индивидуалните административни актове по ЗУСЕФСУ.
Актът е създаден като електронен документ, подписан е от А. П. С. и е регистриран с № РД-02-14-1901/19.05.2026 г. Представени са електронният текст, отделеният подпис и регистрационната бележка. Съдържа адресат, разпоредителна част, описание на констатациите, приложени правни норми и определен размер на корекцията. Фактическата теза на органа е установима. Въпросът дали изложените обстоятелства доказват осъществяване на посочените нарушения и обосновават избрания метод и размер не е равнозначен на липса на писмена форма.
На бенефициера е предоставена възможността по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ да възрази срещу основанието и размера на предвижданата корекция. МОН е упражнило това право на 30.03.2026 г. Решението не се изчерпва с констатацията, че възражението не съдържа нови факти. Органът е обсъдил разграничението между регистрационното и застрахователното изискване, възраженията за пределите на контрола върху комисията и значението на сравнените части от предложенията по дейности № 7 и № 9. Поради това съдът не приема твърдението, че изобщо липсва отговор по съществените доводи. Препращането към индивидуализирани и възпроизведени одитни констатации само по себе си не представлява съществено процесуално нарушение. Правилността на този отговор подлежи на материалноправна проверка. Изтичането на едномесечния срок по чл. 73, ал. 3 ЗУСЕФСУ не отнема правомощието на органа да се произнесе, тъй като срокът е инструктивен.
Проектът е по програма за периода 2014–2020 г., поради което на основание § 70 от ПЗР на ЗИДЗУСЕСИФ, обн. ДВ, бр. 51 от 2022 г., измененитe или отменени с този закон разпоредби запазват действието си по отношение на управлението, изпълнението и контрола на програмата. Съобразно § 13 от ПР на ПМС № 248/05.07.2024 г., обн. ДВ, бр. 59 от 2024 г., се запазва действието и на измененитe или отменени с постановлението разпоредби на Наредбата за посочване на нередности, с изключение на измененията по § 8 и § 11 за производствата, започнали след влизането му в сила.
Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ финансова корекция се определя за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие на бенефициера, което има или би имало за последица вреда на средствата от фондовете. МОН е бенефициер по смисъла на чл. 2, т. 10 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 – публична организация, отговорна за започването и изпълнението на операцията. Като възложител на поръчката за нейното изпълнение министерството е и икономически оператор по чл. 2, т. 37 от регламента. При възлагането и разходването на предоставената помощ то участва в изпълнението на фондовете.
Нередността по чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 изисква кумулативно нарушение на приложимото право, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, и настъпила или възможна вреда за бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход. Тези предпоставки подлежат на доказване от ответника по чл. 170, ал. 1 АПК. Одитният доклад е част от доказателствата и съдържа конкретни констатации, които следва да бъдат обсъдени, но изводите му не обвързват съда. Самото им възприемане от УО не замества проверката на всеки

елемент от нередността.
По първата констатация, направена от органа, съдът намира за основателно оспорването на извода за необосновано ограничително условие.
Условието по т. 4.1.2 е отнесено до членовете на обединението, които ще изпълняват строителство, а не до всички негови членове независимо от разпределението на дейностите. Посочената трета категория е категорията на възлагания строеж. Същевременно т. 5.1 изрично предвижда застраховките да са в сила към момента на сключване на договора и преди този момент определеният за изпълнител да представи документите по чл. 62, ал. 1, т. 2 ЗОП.
Изводът на органа за задължително наличие на покритие за трета категория още към подаването на офертата не отчита това изрично уточнение. Не е установено и изискване застраховката да се притежава от член, който няма да извършва строителство. Разпоредбата на чл. 3, ал. 3 ЗКС относно вписването в регистъра не отменя самостоятелното задължение по чл. 171 ЗУТ за застраховане на професионалната отговорност на лицето, което извършва съответната дейност. Не следва изключението в регистрационния режим да се пренася автоматично върху застрахователния режим. Възможността за увеличаване на покритието по чл. 6, ал. 2 от застрахователната наредба също не доказва ограничение, след като не е установена забрана необходимото покритие да бъде осигурено до изрично посочения в документацията момент.
В този смисъл са Решение № 5974/04.06.2025 г. по адм. д. № 4809/2025 г. и Решение № 2368/28.02.2024 г. по адм. д. № 8178/2023 г. на ВАС, VII отделение.
По зложените съображения не е установено нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 и ал. 6, във връзка с чл. 61, ал. 1, т. 2 ЗОП и чл. 6, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството.
По втората, направена от органа, констатация следва да се разграничат проверката за еднакво прилагане на обявената методика, заместването на експертната оценка и установяването на конкретен размер на финансовите последици.
Не е основателна тезата, че експертният състав на комисията изключва всякакъв последващ контрол. Нито квалификацията на членовете ѝ, нито стабилитетът на решението за избор на изпълнител препятстват проверката по ЗУСЕФСУ за мотивираност, спазване на методиката и равнопоставено третиране. Контролният орган обаче не може да присъжда по свое усмотрение точки за качествен показател, за който не е предвидена математическа формула, и чрез тази собствена оценка да установява ново класиране.
В този смисъл са Решение № 166/09.01.2024 г. по адм. д. № 11059/2023 г., Решение № 1480/18.02.2025 г. по адм. д. № 407/2025 г. и Решение № 2231/26.02.2026 г. по адм. д. № 2142/2026 г. на ВАС, IV отделение. Относно пределите на контрола върху експертното оценяване при определяне на финансова корекция е и Решение № 11823/04.11.2024 г. по адм. д. № 7536/2024 г. на ВАС, VII отделение.
В настоящия случай методиката оценява организацията на персонала и изпълнението на дейностите чрез качествени нива. Предвижда не само наличие или отсъствие на определен текст, но и преценка за конкретните организационни мерки, взаимната им връзка, последователността и съответствието със спецификата на обекта. Разграничава недостатък на дейност от недостатък само в част от дейност. Не установява правило, че всеки съвпадащ абзац налага еднакво крайно техническо оценяване, независимо от останалото съдържание на съответната дейност.
Протокол № 2 съдържа отделен преглед на предложенията по дванадесетте дейности и мотиви за присъдените оценки. За „РАСТЕР-ЮГ“ ООД комисията е приела недостатък в част от дейност № 9 и ниво „много добро качество“. За ДЗЗД „УЧИЛИЩА МОН 2022“ е посочила недостатъци по дейности № 7 и № 9, включително в организацията на отчитането и ролята на консултанта, и е

определила ниво „добро качество“. Посочването на неактуални стандарти е обсъдено и за двамата участници с оглед установените при подбора актуални системи. Следователно спорът не е за пълна липса на мотиви или несъществуваща документална проследимост на оценяването.
Съпоставката на одитния орган засяга именно недостатъците, с които комисията е мотивирала по-ниската оценка на втория участник. Констатациите за възлагателното писмо, покривната плоча, механизацията и инструментите и начина на отчитане не могат да се отхвърлят само поради експертния състав на комисията. От публикуваното предложение на избрания изпълнител се потвърждава наличието на възлагателно писмо и на текстове за предаване на отчетите на възложителя и измервания с участието на консултанта. Тези данни са относими към равнопоставеното прилагане на методиката.
Установяването на същите формулировки и пропуски обаче следва да се разграничи от извода за задължително еднакво крайно оценяване. Методиката не предвижда всяко споменаване на възлагателно писмо, липсата на описание на отделна строителна операция или определен текст за механизация да води самостоятелно и автоматично до 50 точки. Тя изисква преценка дали недостатъкът засяга дейност или част от дейност, как се отразява върху организацията и дали са изпълнени останалите условия на съответното качествено ниво. Съдът не приема, че останалото съдържание непременно отстранява описаните пропуски, а че такава преценка не може да се замести с механично приравняване на крайния резултат.
Посоченото от УО обстоятелство, че различните оценки са мотивирани с дейности № 7 и № 9, обосновава съсредоточаването на контрола върху тях. То не прави ненужно изследването как сходствата и пропуските се отнасят към условията за конкретното оценъчно ниво. Не е достатъчно да се приеме, че щом даден недостатък е отчетен при единия участник, приравняването на крайните технически оценки на двамата е единственият възможен резултат. Неоспорването на дословността на отделните пасажи също не представлява признание за равенство на цялата организация по релевантните дейности.
При тези обстоятелства ответникът не е доказал, че при оценяването е нарушен предварително обявеният начин за прилагане на техническия показател. Текстовите съвпадения в отделни части от предложенията не са достатъчни за извода, че различните експертни оценки представляват неравно третиране, без да е установено съответствие и между останалите относими предпоставки за оценяване на организацията по дейности № 7 и № 9. Възприетото от УО уеднаквяване на оценките се основава на собствена преценка за качеството на предложенията, с която се замества преценката на помощния орган на възложителя. Поради това не е установено и твърдяното по втората констатация нарушение на чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОП и чл. 58, ал. 1 ППЗОП.
Липсата на установено нарушение на приложимото право означава липса на елемент от фактическия състав на нередността по чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 и изключва основанието за определяне на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ. С оглед този извод не е необходимо да се обсъждат квалификацията на твърдените нередности по Наредбата за посочване на нередности и определянето на размера на финансовата корекция. Оспореното решение е издадено в противоречие с материалния закон и подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 4 АПК.
При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат направените разноски. Доказано е плащане на държавна такса 335,29 евро. С оглед представителството от служител с юридическа правоспособност, предмета на спора и извършените процесуални действия съдът определя юрисконсултско възнаграждение 102,26 евро на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Определеният размер съответства на

фактическата и правна сложност на спора, подадената жалба, участието в съдебното заседание и представените писмени бележки, поради което възражението за прекомерност е неоснователно. Общият размер на разноските е 437,55 евро. Те следва да се възложат на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, в чиято структура се намира издателят на отменения акт.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град, Трето отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-14-1901/19.05.2026 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Министерството на образованието и науката разноски по делото в размер на 437,55 (четиристотин тридесет и седем евро и петдесет и пет евроцента) евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: